

**UCHWAŁA NR
SEJMIKU WOJEWÓDZTWA KUJAWSKO-POMORSKIEGO
z dnia..... 2018 r.**

w sprawie Nadwiślańskiego Parku Krajobrazowego

Na podstawie art. 16 ust. 3, 17 ust. 1 i ust. 5 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (Dz. U. z 2018 r., poz. 1614) i art. 18 pkt 20 ustawy z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie województwa (Dz. U. z 2018 r., poz. 913, 1000 i 1432), uchwała się, co następuje:

§ 1. 1. Nadwiślański Park Krajobrazowy, zwany dalej „Parkiem”, obejmuje obszar o powierzchni 22311,24 ha w województwie kujawsko-pomorskim.

2. Park zlokalizowany jest w województwie kujawsko-pomorskim na terenie: miasta Bydgoszczy (powiat grodzki), gminy Dąbrowa Chełmińska, gminy Dobrcz, gminy Osielesko (powiat bydgoski), gminy Dragacz, gminy Jeżewo, gminy Nowe, gminy Pruszcz, gminy Świecie, gminy Warlubie (powiat świecki).

3. Usytuowanie obszaru Parku przedstawia mapa pogładowa stanowiąca załącznik nr 1 do niniejszej uchwały.

4. Opis tekstowy przebiegu granicy Parku stanowi załącznik nr 2, który winien być odczytywany z uwzględnieniem danych zawartych w załączniku nr 3, stanowiących precyzyjne ustalenie granic Parku.

5. Przebieg granic Parku, z dokładnością odpowiadającą prowadzonej na danym terenie mapie zasadniczej, określa linia ciągła łącząca punkty załamania granicy, których współrzędne przedstawiono w załączniku nr 3 do niniejszej uchwały.

§ 2. 1. Podstawowym celem ochrony Parku jest zachowanie mozaikowości krajobrazu lewobrzeżnej i w niewielkiej części prawobrzeżnej części Doliny Dolnej Wisły. Ochrona walorów przyrodniczych i historycznych jest gwarancją prawidłowego funkcjonowania tego korytarza ekologicznego, o randze europejskiej.

2. Ustala się następujące szczególne cele ochrony Parku:

1) dla ochrony przyrody nieożywionej:

- a) zachowanie charakterystycznych elementów przyrody nieożywionej, stanowiących świadectwo przeszłości geologicznej regionu, w tym także zjawisk i obiektów o charakterze antropogenicznym,
- b) podtrzymanie naturalnych procesów kształtujących powierzchnię ziemi, zachowanie warunków siedliskowych do funkcjonowania ekosystemów oraz zachowanie reliktowych zabytków przyrody nieożywionej,
- c) ograniczanie antropogenicznych przekształceń powierzchni ziemi,
- d) udostępnianie dla celów naukowych, edukacyjnych i krajoznawczych cennych obiektów przyrody nieożywionej,
- e) osiągnięcie dobrego stanu wód powierzchniowych i podziemnych;

2) dla ochrony przyrody żywej:

- a) szaty roślinnej:
 - zapewnienie trwałości lokalnych populacji gatunków roślin chronionych, rzadkich i zagrożonych,
 - zachowanie pełnej różnorodności florystycznej w odniesieniu do wszystkich grup systematycznych,

- ograniczanie procesu neofityzacji flory,
- zachowanie pełnego inwentarza zbiorowisk roślinnych, w szczególności naturalnych i półnaturalnych, a także antropogenicznych związanych z tradycyjnymi formami zagospodarowania (fitocenozy segetalne), zachowanie wszystkich istotnych i charakterystycznych dla środowiska przyrodniczego typów ekosystemów,
- b) dla ochrony fauny:
 - zachowanie pełnego inwentarza naturalnej fauny w odniesieniu do wszystkich grup systematycznych,
 - zapewnienie trwałości lokalnych populacji gatunków zwierząt chronionych, rzadkich i zagrożonych,
 - zachowanie korytarzy ekologicznych,
- c) utrzymania procesów ekologicznych i stabilności ekosystemów;
- 3) dla ochrony dóbr kultury:
 - a) zachowanie i ochrona zabytków kultury materialnej, a zwłaszcza miast Nowe i Świecie uznane za pomniki historii, dworów, kościołów, młynów, kapliczek przydrożnych,
 - b) zachowanie i udostępnianie miejsc pamięci narodowej oraz śladów historii regionu, w szczególności osadnictwa olęderskiego i udokumentowanych stanowisk archeologicznych,
 - c) zachowanie charakterystycznych cech architektury wiejskiej: budownictwa drewnianego, zabudowy z kamieni polnych,
 - d) zachowanie i udostępnianie parków miejskich i wiejskich (podworskich),
 - e) utrzymanie i przywracanie tradycji lokalnych i zachowanych elementów kultury wiejskiej,
 - f) porządkowanie rodzimego krajobrazu kulturowego polegające m.in. na ochronie i restauracji jego charakterystycznych elementów, w tym tradycyjnych sadów przydomowych
 - g) udostępnianie istniejących zasobów kulturowych dla celów naukowych, krajoznawczych i edukacyjnych;
- 4) dla ochrony walorów krajobrazu:
 - a) zachowanie walorów krajobrazowych sylwety miast Nowe i Świecie,
 - b) zachowanie panoram widokowych dna doliny Wisły i stref krawędziowych wysoczyzny morenowej,
 - c) zachowanie w niewielkim stopniu przekształconego krajobrazu rolniczego wynikającego z prowadzenia ekstensywnej gospodarki rolnej,
 - d) zachowanie różnorodnych odsłoneń geologicznych oraz wychodni skalnych,
 - e) zachowanie istniejącego krajobrazu wraz z jego składnikami, walorami fizjonomicznymi i wiązaniami ekologicznymi.

§ 3. 1. W Parku wyznacza się cztery obszary o zróżnicowanych zakazach, którymi są:

- 1) międzywale;
- 2) dno doliny Wisły;
- 3) wysoczyzna morenowa wraz ze strefą krawędziową;
- 4) zurbanizowane tereny miejskie - Nowego, Świecia i Bydgoszczy.

2. Usytuowanie przestrzenne poszczególnych wydzielonych obszarów w Parku, przedstawia mapa poglądowa stanowiąca załącznik nr 4 do niniejszej uchwały.

3. Przebieg granic poszczególnych wydzielonych obszarów w Parku, z dokładnością odpowiadającą prowadzonej na danym terenie mapie zasadniczej, określają linie ciągłe

łązące punkty załamania granicy, których współrzędne przedstawiono w załączniku nr 5 do niniejszej uchwały.

§ 4. Na obszarze Nadwiślańskiego Parku Krajobrazowego zakazuje się:

- 1) umyślnego zabijania dziko występujących zwierząt, niszczenia ich nor, legowisk, innych schronień i miejsc rozrodu oraz tarlisk i złożonej ikry, z wyjątkiem amatorskiego połowu ryb oraz wykonywania czynności w ramach racjonalnej gospodarki rolnej, leśnej, rybackiej i łowieckiej;
- 2) likwidowania i niszczenia zadrzewień śródpolnych, przydrożnych i nadwodnych, jeżeli nie wynikają z potrzeby ochrony przeciwpowodziowej lub zapewnienia bezpieczeństwa ruchu drogowego lub wodnego lub budowy, odbudowy, utrzymania, remontów lub naprawy urządzeń wodnych;
- 3) pozyskiwania dla celów gospodarczych skał, w tym torfu, oraz skamieniałości, w tym kopalnych szczątków roślin i zwierząt, a także minerałów i bursztynu;
- 4) wykonywania prac ziemnych trwale zniekształcających rzeźbę terenu, z wyjątkiem prac związanych z zabezpieczeniem przeciwpowodziowym lub przeciwosuwiskowym lub budową, odbudową, utrzymaniem, remontem lub naprawą urządzeń wodnych;
- 5) dokonywania zmian stosunków wodnych, jeżeli zmiany te nie służą ochronie przyrody lub racjonalnej gospodarce rolnej, leśnej, wodnej lub rybackiej;
- 6) likwidowania, zasypywania i przekształcania zbiorników wodnych, starorzeczy oraz obszarów wodno-błotnych;
- 7) wylewania gnojowicy, z wyjątkiem nawożenia własnych gruntów rolnych;
- 8) prowadzenia chowu i hodowli zwierząt metodą bezściółkową;
- 9) utrzymywania otwartych rowów ściekowych i zbiorników ściekowych.

§ 5. Na obszarze międzywala, ponadto zakazuje się:

- 1) realizacji przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko;
- 2) budowania nowych obiektów budowlanych w pasie szerokości 100 m od:
 - a) linii brzegów rzek, jezior i innych naturalnych zbiorników wodnych,
 - b) zasięgu lustra wody w sztucznych zbiornikach wodnych usytuowanych na wodach płynących przy normalnym poziomie piętrzenia określonym w pozwoleniu wodnoprawnym, o którym mowa w art. 389 pkt 1 ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. - Prawo wodne- z wyjątkiem obiektów służących turystyce wodnej, gospodarce wodnej lub rybackiej;
- 3) organizowania rajdów motorowych i samochodowych;
- 4) używania łodzi motorowych i innego sprzętu motorowego na otwartych zbiornikach wodnych.

§ 6. Na obszarze dna doliny Wisły ponadto zakazuje się:

- 1) realizacji przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko;
- 2) budowania nowych obiektów budowlanych w pasie szerokości 50 m od:
 - a) linii brzegów rzek, jezior i innych naturalnych zbiorników wodnych,
 - b) zasięgu lustra wody w sztucznych zbiornikach wodnych usytuowanych na wodach płynących przy normalnym poziomie piętrzenia określonym w pozwoleniu wodnoprawnym, o którym mowa w art. 389 pkt 1 ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. - Prawo wodne

- z wyjątkiem obiektów służących turystyce wodnej, gospodarce wodnej lub rybackiej;
- 3) organizowania rajdów motorowych i samochodowych;
- 4) używania łodzi motorowych i innego sprzętu motorowego na otwartych zbiornikach wodnych.

§ 7. Na obszarze wysoczyzny morenowej wraz ze strefą krawędziową ponadto zakazuje się:

- 1) realizacji przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko;
 - 2) budowania nowych obiektów budowlanych w pasie szerokości 50 m od:
 - a) linii brzegów rzek, jezior i innych naturalnych zbiorników wodnych,
 - b) zasięgu lustra wody w sztucznych zbiornikach wodnych usytuowanych na wodach płynących przy normalnym poziomie piętrzenia określonym w pozwoleniu wodnoprawnym, o którym mowa w art. 389 pkt 1 ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. - Prawo wodne
- z wyjątkiem obiektów służących turystyce wodnej, gospodarce wodnej lub rybackiej;
- 3) organizowania rajdów motorowych i samochodowych.

§ 8. Na obszarze zurbanizowanych terenów miejskich - Nowego, Świecia i Bydgoszczy ponadto zakazuje się budowania nowych obiektów budowlanych w pasie szerokości 20 m od:

- 1) linii brzegów rzek, jezior i innych naturalnych zbiorników wodnych,
 - 2) zasięgu lustra wody w sztucznych zbiornikach wodnych usytuowanych na wodach płynących przy normalnym poziomie piętrzenia określonym w pozwoleniu wodnoprawnym, o którym mowa w art. 389 pkt 1 ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. - Prawo wodne
- z wyjątkiem obiektów służących turystyce wodnej, gospodarce wodnej lub rybackiej.

§ 9. Ponadto na następujących obszarach nie obowiązują następujące zakazy:

- 1) tereny w obszarze zurbanizowanych terenów miejskich Nowego, Świecia i Bydgoszczy obejmujące powierzchnię 1513,06 ha, których usytuowanie przestrzenne przedstawia mapa pogładowa stanowiąca załącznik nr 6, a przebieg ich granic określają linie ciągłe łączące punkty załamania granicy, których współrzędne przedstawiono w załączniku nr 7:
 - a) umyślnego zabijania dziko występujących zwierząt, niszczenia ich nor, legowisk, innych schronień i miejsc rozrodu oraz tarlisk i złożonej ikry, z wyjątkiem amatorskiego połowu ryb oraz wykonywania czynności w ramach racjonalnej gospodarki rolnej, leśnej, rybackiej i łowieckiej,
 - b) dokonywania zmian stosunków wodnych, jeżeli zmiany te nie służą ochronie przyrody lub racjonalnej gospodarce rolnej, leśnej, wodnej lub rybackiej,
 - c) wykonywania prac ziemnych trwale zniekształcających rzeźbę terenu, z wyjątkiem prac związanych z zabezpieczeniem przeciwpowodziowym lub przeciwosuwiskowym lub budową, odbudową, utrzymaniem, remontem lub naprawą urządzeń wodnych;
- 2) koryto Wisły, obejmujące powierzchnię 1965,74 ha, położone w obszarze międzywala, którego usytuowanie przestrzenne przedstawia mapa pogładowa stanowiąca załącznik nr 8, a przebieg jego granicy określają linie ciągłe łączące punkty załamania granicy, których współrzędne przedstawiono w załączniku nr 9:
 - a) realizacji przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko,

- b) pozyskiwania dla celów gospodarczych skał, w tym torfu, oraz skamieniałości, w tym kopalnych szczątków roślin i zwierząt, a także minerałów i bursztynu,
- c) używania łodzi motorowych i innego sprzętu motorowego na otwartych zbiornikach wodnych.

§ 10. Wykonanie uchwały powierza się Zarządowi Województwa Kujawsko-Pomorskiego.

§ 11. Uchwała wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Kujawsko-Pomorskiego¹.

¹ Niniejsza uchwała była poprzedzona rozporządzeniem nr 20/2005 Wojewody Kujawsko-Pomorskiego z dnia 8 września 2005 r. w sprawie Nadwiślańskiego Parku Krajobrazowego (Dz. Urz. Woj. Kujawsko-Pomorskiego Nr 108, poz. 1874 i z 2009 r. Nr 52, poz.1083), które traci moc z dniem wejścia w życie niniejszej uchwały, zgodnie z art. 35 ustawy z dnia 23 stycznia 2009 r. o zmianie niektórych ustaw w związku ze zmianami w organizacji i podziale zadań administracji publicznej w województwie (Dz. U. Nr 92, poz. 753 z późn. zm.).

UZASADNIENIE

1. Przedmiot regulacji:

Zakres regulacji dotyczy Nadwiślańskiego Parku Krajobrazowego.

2. Podstawa prawna:

- ustawa z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (Dz. U. z 2018 r., poz. 1614):

„Art. 16. 3. Utworzenie parku krajobrazowego lub powiększenie jego obszaru następuje w drodze uchwały sejmiku województwa, która określa jego nazwę, obszar, przebieg granicy i otulinę, jeżeli została wyznaczona, szczególne cele ochrony oraz zakazy właściwe dla danego parku krajobrazowego lub jego części, wybrane spośród zakazów, o których mowa w art. 17 ust. 1, wynikające z potrzeb jego ochrony. Likwidacja lub zmniejszenie obszaru parku krajobrazowego następuje w drodze uchwały sejmiku województwa wyłącznie z powodu bezpowrotnej utraty wartości przyrodniczych, historycznych i kulturowych oraz walorów krajobrazowych na obszarach projektowanych do wyłączenia spod ochrony.

4. Projekt uchwały sejmiku województwa w sprawie utworzenia, zmiany granic lub likwidacji parku krajobrazowego wymaga uzgodnienia z właściwą miejscowo radą gminy oraz właściwym regionalnym dyrektorem ochrony środowiska.”

„Art. 17. 1. W parku krajobrazowym mogą być wprowadzone następujące zakazy:

1) realizacji przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko,

2) umyślnego zabijania dziko występujących zwierząt, niszczenia ich nor, legowisk, innych schronień i miejsc rozrodu oraz tarlisk i złożonej ikry, z wyjątkiem amatorskiego połowu ryb oraz wykonywania czynności w ramach racjonalnej gospodarki rolnej, leśnej, rybackiej i łowieckiej;

3) likwidowania i niszczenia zadrzewień śródpolnych, przydrożnych i nadwodnych, jeżeli nie wynikają z potrzeby ochrony przeciwpowodziowej lub zapewnienia bezpieczeństwa ruchu drogowego lub wodnego lub budowy, odbudowy, utrzymania, remontów lub naprawy urządzeń wodnych;

4) pozyskiwania do celów gospodarczych skał, w tym torfu, oraz skamieniałości, w tym kopalnych szczątków roślin i zwierząt, a także minerałów i bursztynu;

5) wykonywania prac ziemnych trwale zniekształcających rzeźbę terenu, z wyjątkiem prac związanych z zabezpieczeniem przeciwsztormowym, przeciwpowodziowym lub przeciwoświszkowym lub budową, odbudową, utrzymaniem, remontem lub naprawą urządzeń wodnych;

6) dokonywania zmian stosunków wodnych, jeżeli zmiany te nie służą ochronie przyrody lub racjonalnej gospodarce rolnej, leśnej, wodnej lub rybackiej;

7) budowania nowych obiektów budowlanych w pasie szerokości 100 m od:

a) linii brzegów rzek, jezior i innych naturalnych zbiorników wodnych,

b) zasięgu lustra wody w sztucznych zbiornikach wodnych usytuowanych na wodach płynących przy normalnym poziomie piętrzenia określonym w pozwoleniu wodnoprawnym, o którym mowa w art. 389 pkt 1 ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. - Prawo wodne

- z wyjątkiem obiektów służących turystyce wodnej, gospodarce wodnej lub rybackiej;

- 8) lokalizowania obiektów budowlanych w pasie szerokości 200 m od krawędzi brzegów klifowych oraz w pasie technicznym brzegu morskiego;
- 9) likwidowania, zasypywania i przekształcania zbiorników wodnych, starorzeczy oraz obszarów wodno-błotnych;
- 10) wylewania gnojowicy, z wyjątkiem nawożenia własnych gruntów rolnych;
- 11) prowadzenia chowu i hodowli zwierząt metodą bezściółkową;
- 12) utrzymywania otwartych rowów ściekowych i zbiorników ściekowych;
- 13) organizowania rajdów motorowych i samochodowych;
- 14) używania łodzi motorowych i innego sprzętu motorowego na otwartych zbiornikach wodnych”.

- ustawa z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie województwa

„Art. 18. Do wyłącznej właściwości sejmiku województwa należy:

- 20) podejmowanie uchwał w innych sprawach zastrzeżonych ustawami i statutem województwa do kompetencji sejmiku województwa;”

3. Konsultacje wymagane przepisami prawa (łącznie z przepisami wewnętrznymi):

W myśl art. 16 ust. 4 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (Dz. U. z 2018 r. poz. 1614) projekt uchwały sejmiku województwa w sprawie utworzenia, zmiany granic lub likwidacji parku krajobrazowego wymaga uzgodnienia z właściwą miejscowo radą gminy oraz właściwym regionalnym dyrektorem ochrony środowiska.

Pismem z dnia znak: projekt przedmiotowej uchwały, przyjęty uchwałą Nr Sejmiku Województwa Kujawsko-Pomorskiego z dnia r. w sprawie przyjęcia projektu uchwały w sprawie Nadwiślańskiego Parku Krajobrazowego, został przekazany do uzgodnienia. W odpowiedzi właściwe miejscowo rady gmin tj.: Rada Miasta Bydgoszczy uchwałą Nr z dnia, Rada Gminy Dąbrowa Chełmińska uchwałą Nr z dnia, Rada Gminy Dobrcz uchwałą Nr z dnia, Rada Gminy Dragacz uchwałą Nr z dnia, Rada Gminy Jeżewo uchwałą Nr z dnia, Rada Miejska w Nowem uchwałą Nr z dnia, Rada Gminy Osielsko uchwałą Nr z dnia, Rada Gminy Pruszcz uchwałą Nr z dnia, Rada Miejska w Świeciu uchwałą Nr z dnia, Rada Gminy Warlubie uchwałą Nr z dnia, uzgodniły projekt przedmiotowej uchwały.

Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Bydgoszczy pismem z dnia r., znak: uzgodnił projekt uchwały Sejmiku Województwa Kujawsko-Pomorskiego w sprawie Nadwiślańskiego Parku Krajobrazowego.

4. Uzasadnienie merytoryczne:

Park krajobrazowy, zgodnie z treścią art. 16 ust. 1 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody obejmuje obszar chroniony ze względu na wartości przyrodnicze, historyczne i kulturowe oraz walory krajobrazowe w celu zachowania i popularyzacji tych wartości w warunkach zrównoważonego rozwoju.

Nadwiślański Park Krajobrazowy został utworzony rozporządzeniem nr 142/93 Wojewody Bydgoskiego z dnia 6 maja 1993r. w sprawie utworzenia parku krajobrazowego pod nazwą „Zespół Nadwiślańskich Parków Krajobrazowych” (Dziennik Urzędowy Województwa Bydgoskiego nr 11, poz. 143). Określiło ono cel ochrony Parku tj. zachowanie unikalnego środowiska przyrodniczego, swoistych cech krajobrazu oraz wartości kulturowych charakterystycznych dla regionu Doliny Wisły. Ustalono położenie, powierzchnię oraz

granice Parku.

W dniu 8 września 2005 r. Wojewoda Kujawsko-Pomorski wydał rozporządzenie nr 20/2005 w sprawie Nadwiślańskiego Parku Krajobrazowego (Dziennik Urzędowy Województwa Kujawsko-Pomorskiego nr 108, poz. 1874). Rozporządzenie to zostało zmienione rozporządzeniem Nr 6/2009 Wojewody Kujawsko-Pomorskiego z dnia 13 maja 2009 r. zmieniającym rozporządzenie w sprawie Nadwiślańskiego Parku Krajobrazowego (Dziennik Urzędowy Województwa Kujawsko-Pomorskiego Nr 52, poz. 1083). Z tą zmianą rozporządzenie obowiązuje do dnia dzisiejszego.

Obecnie organem właściwym w sprawach związanych z parkami krajobrazowymi jest sejmik województwa, który przejął kompetencje w tym zakresie od wojewody na podstawie art. 21 pkt 1 ustawy z dnia 23 stycznia 2009 r. o zmianie niektórych ustaw w związku ze zmianami w organizacji i podziale zadań administracji publicznej w województwie (Dz. U. Nr 92, poz. 753 ze zm.). Przepisy przejściowe tej ustawy, w art. 35 ust. 1, stanowią, iż do czasu wejścia w życie aktów prawa miejscowego wydanych na podstawie upoważnień zmienionych niniejszą ustawą zachowują moc dotychczasowe akty prawa miejscowego.

Mając na uwadze powyższe, koniecznym stało się wypracowanie uchwały w sprawie Nadwiślańskiego Parku Krajobrazowego.

Przebieg granicy Nadwiślańskiego Parku Krajobrazowego oraz obszarów wyłączonych z Parku został uszczegółowiony poprzez podanie współrzędnych punktów załamania granicy. Konieczność sporządzenia przedmiotowego wykazu współrzędnych punktów załamania granicy wynika z treści rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 11 września 2012 r. w sprawie centralnego rejestru form ochrony przyrody (Dz. U. poz. 1080). Zastosowano strefowanie obszaru Parku i różnicowanie zakazów w poszczególnych strefach. Z pakietu zakazów określonych w art. 17 ust 1. Ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody, dla każdej z czterech stref wybrano właściwe dla niej zakazy.

Troszcząc się o zrównoważony rozwój całego województwa, w tym także na obszarze Nadwiślańskiego Parku Krajobrazowego oraz mając też na względzie potrzeby zgłaszane przez podmioty gospodarcze, samorządy gminne i mieszkańców, mające umożliwić dalsze prowadzenie działalności lub rozpoczęcie planowanej działalności, dokonano weryfikacji zasadności utrzymywania dotychczasowego systemu zakazów na obszarze Parku i jego granic. W tym celu zlecono wykonanie opracowania ogólnej charakterystyki Nadwiślańskiego Parku Krajobrazowego wraz z weryfikacją w terenie i uściśleniem przebiegu granicy przedmiotowego parku krajobrazowego oraz ewentualne wyłączenie wybranych obszarów z granic przedmiotowego parku krajobrazowego lub wskazanie obszarów, które nie podlegają zastosowaniu niektórych zakazów określonych w art. 17 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody. Powyższe opracowanie autorstwa Renaty Sobieralskiej sporządzono na podstawie badań terenowych i audytoryjnych przeprowadzonych w okresie od lipca do sierpnia 2018 r.

Należy podkreślić, iż w parkach krajobrazowych, powinny obowiązywać ograniczenia właściwe dla danego parku, czy też dla jego części, wybrane spośród zakazów, o których mowa w ustawie o ochronie przyrody, a wynikające z potrzeby właściwej ich ochrony. Przy wprowadzaniu przedmiotowych zakazów należy się kierować konstytucyjną zasadą proporcjonalności, zawartą w art. 31 ust. 3 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. (Dz. U. Nr 78, poz. 483, z późn. zm.), stanowiącym, iż ograniczenia w zakresie korzystania z konstytucyjnych wolności i praw mogą być ustanawiane tylko w ustawie i tylko wtedy, gdy są konieczne w demokratycznym państwie dla jego bezpieczeństwa lub porządku publicznego, bądź dla ochrony środowiska, zdrowia i moralności publicznej, albo wolności i praw innych osób. Zasada proporcjonalności nakazuje organom władzy publicznej użycie jedynie takich środków, które są niezbędne dla

osiągnięcia konkretnego celu. Cel ten natomiast ma służyć społeczeństwu oraz powinien być osiągnięty zgodnie z zasadą zrównoważonego rozwoju. Zrównoważony rozwój, zgodnie z art. 3 pkt 50 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r., Prawo ochrony środowiska, to taki rozwój społeczno-gospodarczy, w którym następuje proces integrowania działań politycznych, gospodarczych i społecznych, z zachowaniem równowagi przyrodniczej oraz trwałości podstawowych procesów przyrodniczych, w celu zagwarantowania możliwości zaspokajania podstawowych potrzeb poszczególnych społeczności lub obywateli zarówno współczesnego pokolenia, jak i przyszłych pokoleń. Powyższa zasada stosowana w odniesieniu do stanowienia zakazów, jakie mają obowiązywać w parku krajobrazowym wymaga, aby ograniczenia miały swoje merytoryczne umocowanie i wynikały z rzeczywistej potrzeby ochrony danego obszaru lub jego części.

Przeprowadzone badania zawarte w przytoczonym wyżej opracowaniu wykazały, że zakazy wybrane spośród zawartych w art. 17 ust 1 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody, ustanowione dla całego obszaru Parku oraz dodatkowo dla wydzielonych czterech obszarów, właściwie będą chronić walory parku oraz zapobiegać powstawaniu ewentualnych zagrożeń dla podstawowego i szczególnych celów ochrony Parku określonych w § 2 uchwały, wartości przyrodniczych, historycznych i kulturowych oraz walorów krajobrazowych. Dodatkowo przedmiotowe opracowanie potwierdziło konieczność dalszego istnienia na przedmiotowym obszarze formy ochrony przyrody jaką jest park krajobrazowy.

Z pakietu zakazów określonych w art. 17 ust 1 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody, dla przedmiotowego parku krajobrazowego wybrano właściwe dla niego zakazy określone w § 4. Oprócz nich wybrano ponadto dodatkowe zakazy dla czterech obszarów wydzielonych na terenie parku tj. międzywala, dna doliny Wisły, wysoczyzny morenowej wraz ze strefą krawędziową oraz obszaru zurbanizowanych terenów miejskich - Nowego, Świecia i Bydgoszczy, których treść przytoczono w § 5-8 przedmiotowej uchwały. Ich zastosowanie zapewni utrzymanie właściwego stanu środowiska przyrodniczego, kulturowego oraz właściwej ochrony krajobrazu z zachowaniem celów ochrony Parku.

Przedmiotowa uchwała zawiera większość zakazów określonych w art. 17 ust. 1 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody, jednocześnie wykorzystuje możliwość określoną w art. 17 ust 5 ww. ustawy, tj. określa odległości mniejsze niż określone w ust. 1 pkt 7, w sposób prowadzący do zwiększenia swobody w zakresie zagospodarowania i użytkowania terenu. Najmniejszą odległość wynoszącą 20 metrów, w której ustalono zakaz budowania nowych obiektów budowlanych od linii brzegów rzek, jezior i innych naturalnych zbiorników wodnych, a także zasięgu lustra wody w sztucznych zbiornikach wodnych usytuowanych na wodach płynących przy normalnym poziomie piętrzenia określonym w pozwoleniu wodnoprawnym, o którym mowa w art. 389 ust. 1 ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. - Prawo wodne, zastosowano w obszarze zurbanizowanych terenów miejskich - Nowego, Świecia i Bydgoszczy. Natomiast na obszarach dna doliny Wisły i wysoczyzny morenowej wraz ze strefą krawędziową zastosowano odległość 50 metrów, w której obowiązuje zakaz budowania nowych obiektów budowlanych. Jedynie w obszarze międzywala zastosowano maksymalną określoną w ustawie o ochronie przyrody odległość (100 metrów) zakazującą budowania nowych obiektów budowlanych od linii brzegów rzek, jezior i innych naturalnych zbiorników wodnych.

Takie odległości gwarantują zachowanie celów ochrony Parku oraz pozwalają na pewne zwiększenie swobody w zakresie zagospodarowania i użytkowania terenów w obszarach dna doliny Wisły, wysoczyzny morenowej wraz ze strefą krawędziową i przede wszystkim w obszarze zurbanizowanych terenów miejskich - Nowego, Świecia i Bydgoszczy.

Przytoczone wcześniej badania przyrodnicze i audytoryjne wykonane przez Renatę Sobieralską pozwoliły na stwierdzenie, że dopuszczenie odstępstw od niektórych zakazów na wybranych terenach położonych w czterech wydzielonych obszarach i zapisanych w § 9 nie

zagroza podstawowemu celowi ochrony Parku, którym jest zachowanie mozaikowatości krajobrazu części Doliny Dolnej Wisły. Przedmiotowe odstępstwa umożliwiają dalsze prowadzenie działalności lub rozpoczęcie planowanej działalności gospodarczej oraz nie kolidują w użytkowaniu i utrzymaniu drogi wodnej Dolnej Wisły.

Istotne jest, że tereny odstępstw od niektórych zakazów posiadają planistyczne przyzwolenia realizacji zamierzeń inwestycyjnych zgodnie z obowiązującymi miejscowymi planami zagospodarowania przestrzennego lub studiami uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gmin.

Uznaje się, iż przedmiotowa uchwała pozwoli właściwie dopasować system obowiązujących zakazów w stosunku do lokalnych potrzeb ochrony przyrody, krajobrazu i walorów historyczno-kulturowych, a także do uwarunkowań oraz działalności człowieka na terenie Nadwiślańskiego Parku Krajobrazowego.

5. Ocena skutków regulacji:

Podjęcie uchwały w sprawie Nadwiślańskiego Parku Krajobrazowego pozwoli dostosować system obowiązujących zakazów do lokalnych potrzeb i uwarunkowań na obszarze tego Parku, zapewniając jednocześnie utrzymanie właściwego stanu środowiska przyrodniczego, kulturowego oraz właściwej ochrony krajobrazu, zgodnie z zasadą zrównoważonego rozwoju. Ponadto uchwała ta pozwoli spełnić istotne wymogi formalne określone w rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 11 września 2012 r. w sprawie centralnego rejestru form ochrony przyrody (Dz. U. poz. 1080).

Z dniem wejścia w życie niniejszej uchwały, zgodnie z art. 35 ustawy z dnia 23 stycznia 2009 r. o zmianie niektórych ustaw w związku ze zmianami w organizacji i podziale zadań administracji publicznej w województwie (Dz. U. Nr 92, poz. 753 ze zm.), traci moc rozporządzenie 20/2005 Wojewody Kujawsko-Pomorskiego z dnia 8 września 2005 r. w sprawie Nadwiślańskiego Parku Krajobrazowego (Dziennik Urzędowy Województwa Kujawsko-Pomorskiego Nr 108, poz. 1874 z późn. zm.)